

изкаже последната си мисъл: „Пазете България, азъ умирамъ щастливъ“!

3. Капитанъ Данаилъ Бандевъ, отъ гр. Сливенъ.

Раненъ при Киселица, той още отначало доказа, че неговата 5-а рота знае отлично защо е дошла при него.

На 12 септемврий 1916 г., при заемане главната позиция на Каймакчаланъ, заедно съ ротата си, той попада въ неприятелския обржчъ и следъ като нанася тежки загуби, успѣва да се освободи. Обаче, нѣколко батареи концентриратъ огъня си по упоритата рота и единъ снарядъ покосява живота на Бандевъ.

4. Капитанъ Атанасовъ Недѣлчо, отъ гр. Ески-Джумая, — юристъ.

Разговорливъ и приятенъ събеседникъ, той се грижеше за своитѣ войници както майка. На 18 септемврий 1916 г. на Каймакчаланъ, улученъ отъ тежкъ снарядъ, той пада за да остави незаличимъ споменъ въ сърдцата на войницитѣ си.

5. Поручикъ Василъ Димитровъ, родомъ отъ гр. Сливенъ, безукоризнено храбъръ и скромненъ синъ на отечеството. Раняванъ въ буйната атака на Киселица, той гледаше на стихията като на обикновено зрелище. На Митиризитѣ и на Каймакчаланъ, всрѣдъ ураганнитѣ огньове, той бодърствува. На 18 септемврий той е раненъ и продължава да командува ротата си. Втора и трета рана събарятъ героя, но той още има сили. Въ агония, едва въ съзнание, той още крепи борцитѣ, докато съ последнитѣ му слова излитва и последната искра животь.

6. Поручикъ Анастасъ Бояджиевъ, отъ гр. Сливенъ. Юристъ, образецъ на жизненостъ и веселъ темпераментъ. Въ всички боеве до Каймакчаланъ действува съ безстрашие и героизмъ. 4-а батарея, попаднала въ неприятелски ржце на 18 септемврий на Каймакчаланъ, имаше нужда отъ безстрашни хора. Взводътъ на Бояджиевъ се хвърля въ контраатака и спасява орждията. На другия денъ боятъ е още пострашенъ. Трѣбва да се очисти върхътъ и Бояджиевъ излиза напредъ, за да даде личенъ примѣръ. Но халата отъ изригващи фугаси отнема и този младъ животь.

7. Поручикъ Василъ Кондевъ, отъ гр. Сливенъ, юристъ. Високо интелигентенъ, надаренъ съ всички качества на единъ доблесенъ момъкъ. Отличното му държане презъ боеветъ около Тетово и Кичево още отрано разкриха неговитѣ добродетели.

На 20 августъ на Митиризитѣ, всрѣдъ адския огънь на боя, тежко раненъ, той не престава да държи високо духа на храбрия си взводъ. Отнесенъ на превързване, издѣхва.

8. Поручикъ Менахемовъ Нисимъ отъ гр. Сливенъ. Обичаше България съ горещата кръвъ на своето племе. Винаги на своя постъ и винаги бодъръ, съ неотслабваща енергия, той удържа страшнитѣ атаки на Каймакчаланъ до 29 септемврий, когато разлюляното хоро на смъртта повлѣче и него въ лоното на безсмъртието.